اٰياتها ٢٨٦ ‏ ٢ سُوْرَةُ الْبَقَرَةِ مَدَنِيَّةٌ ٨٧ ‏ ركوعاتها ٤٠

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿٨﴾	بعض د دي خلقونه هغه څوک دي چه وائي مونږه ايمان راوړے په الله او په ورځ د اخرت او نه دي دوي ايمان راوړونکي -
يُخٰدِعُوْنَ اللّٰهَ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۚ وَمَا يَخْدَعُوْنَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٩﴾	چلول کوي دوي د الله سره او د مومنانو سره او چلول نکوي دوي مګر د خپلو ځانو سره او دوي نه پوهيګي-
فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ ۙ فَزَادَهُمُ اللّٰهُ مَرَضًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۢ بِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ﴿١٠﴾	په زړونو د دوي کي دے مرض د نفاق نو زيات به کي الله دوي لره دا مرض د دوي او دوي لره دے عذاب دردناک دے په د غي چه دوي دروغ وي -
وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ ۙ قَالُوْٓا اِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُوْنَ ﴿١١﴾	کله چه وئيلي شي دوي ته فساد مه کو ي په زمکه کي- وائي دوي بشکه مونږه اصلاح کونکي يو-
اَلَآ اِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُوْنَ وَلٰكِنْ لَّا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٢﴾	خبردار دوي چه دي دوي دي فساديان ليکن دوي نه پوهيږي-
وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ اٰمِنُوْا كَمَآ اٰمَنَ النَّاسُ قَالُوْٓا اَنُؤْمِنُ كَمَآ اٰمَنَ السُّفَهَآءُ ۗ اَلَآ اِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَآءُ وَلٰكِنْ لَّا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٣﴾	او کله چه وئيلي شي دوي ته ايمان راوړي لکه چه ايمان راوړے دے صحابو- وائي دوي ايا مونږه ايمان راوړو لکه چه ايمان راوړے دے بيوقوفو- خبردار دوي چه دي دوي دي بوقوف ليکن دودي نه پوهيږي-
وَاِذَا لَقُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَالُوْٓا اٰمَنَّا ۚۖ وَاِذَا خَلَوْا اِلٰى شَيٰطِيْنِهِمْ ۙ قَالُوْٓا اِنَّا مَعَكُمْ ۙ اِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُوْنَ ﴿١٤﴾	کله چه مخا مخ شي د هغه کسانو سره چه ايمان ئي راوړے دے وائي دوي مونږه ايمان راوړے دے- او کله چه لاړي شي هغه خپلو مشرانو ته - واي دوي مونږ ه ستاسو سره يو - بشک مونږه ټوقے کونکي يو دوي پوري-
اَللّٰهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿١٥﴾	الله به سزا دټوقو ورکي دوي لره او پري بهدي دوي لره په سرکشو د دوي کي حيران او پريشان

أُولَٰٓئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَٰلَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَت تِّجَٰرَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾	د غه کسان چه دي خوخه کړه ګمراهي په بدله د هدايت کي- نو فائده ورنکړه دوي لره ددوي تجارت ګيرئي- او نه دي دوي لار موندونکي-
مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّآ أَضَآءَتْ مَا حَوْلَهُۥ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَٰتٍ لَّا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾	مثال د دي کافرو پشان دهغه سړي دے چه بل ئي که اوور- هر کله چه رانړه کړه چاپيره ددنه نو بوتله الله رنړ ددوي نه پريخودل دوي لره په تيارو کي نه ليدونکي-
صُمٌّۢ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٨﴾	کانړه دي ګنګيان رانده دي دو ي نه راګرزي حق ته -
أَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَآءِ فِيهِ ظُلُمَٰتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَٰبِعَهُمْ فِيٓ ءَاذَانِهِم مِّنَ الصَّوَٰعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌۢ بِالْكَٰفِرِينَ ﴿١٩﴾	او مثال ددي قرآن په شان د باران د بره نه- چه دي کي وي تيارے ګړګور او بريښنا- ايږدي ګوتے خپلے په غوګونو کي د وجه د تند ر نه او د يرے د مرګ نه الله راګيرونکے دے کافرانو لره -
يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَٰرَهُمْ كُلَّمَآ أَضَآءَ لَهُم مَّشَوْا فِيهِ وَإِذَآ أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَآءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَٰرِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾	نزدي دا بريښنا چه وتختوي نظر د سترګو د دوي- هر کله چه رنړا شي دوي ته نو زي په دي کي- او کله چه تياره شي په دوي باندي نو ودريږي-که خوخه وے د الله نو بوتلے بئي وو طاقت د اوريدو د دوي او طاقت د ليدو د دوي- يقينا الله په هر څه باندي قدرت والا-